

РЕШЕНИЕ

№52

гр. Перник, 18 март 2013 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, в публично съдебно заседание проведено на осми март през две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

при секретаря И.И.***, като разгледа докладваното от съдията адм. дело № 55 по описа на съда за 2013г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на С.К.А.,*** срещу заповед рег. № 30 от 04.01.2013г. на полицейски орган- Р. П.*** разузнавач в сектор ПКП при ОД на МВР-Перник. С атакуваната заповед жалбоподателят е задържан за срок от 24 часа в помещение за задържане.

В жалбата се излагат доводи свързани с незаконосъобразност на оспорвания акт. По същество пълномощника на жалбоподателя pledира за отмяна на оспорвания акт, като набляга, че по отношение на задържаното лице не са налице основания за задържането му по чл. 63, ал. 1 от ЗМВР. Не претендира разноси.

Ответникът по жалбата Полицейски орган – Р. П.*** разузнавач в сектор ПКП при ОД на МВР-Перник оспорва основателността на жалбата и изразява становище за отхвърлянето ѝ като неоснователна. Представя писмено становище, в което застъпва, че оспорената заповед е правилна и законосъобразна, като при издаването ѝ са спазени изискванията на материалния закон и административно производствените правила, поради което не са налице основания за отмяна по смисъла на чл.146 от АПК.

Административен съд–Перник, след като прецени събраните по делото доказателства и становищата на страните по реда на чл.168, ал.1 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, от страна, която има право и интерес от обжалването, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

На 04.01.2013г. директорът на ОД на МВР-Перник е утвърдил План за провеждане на специализирана полицейска операция за установяване и

задържане на лица от активния криминален контингент на територията на 02-ро РПУ. Целта на проверката е установяване и задържане на лица, за които може да се предполага, че са съпричастни към извършени тежки криминални престъпления във връзка с ДП № 1 и №2 по описа на ОД на МВР-гр. Кърджали и изчистване на тяхното алиби.

В изпълнение на операцията на 04.01.2013г. жалбоподателят А.*** е задържан от полицейския орган. Издадена е заповед за задържане на лице с рег. № 30 от 04.01.2013г.. За целта е изготвена декларация и са снети обяснения на задържаното лице. Във връзка с издадената заповед за задържане се представят постановления за възлагане на действия по разследване по делегация от 09.01.2013г. и от 10.01.2013г. по досъдебно производство № 1/2013г. по описа на ОД на МВР-гр. Кърджали.

Горната фактическа обстановка се възприема от представената по делото административна преписка. Въз основа на нея се гради настоящото изложение:

Процесната заповед е с правното основание чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, а фактическото основание е, че за лицето има данни за извършване на престъпление по чл. 294 от НК.

Разпоредбата на чл. 65 от МВР регламентира правомощието на полицейските органи да задържат в специални помещения за срок до 24 часа лицата, по отношение на които са налице обстоятелствата на чл. 63, ал. 1 т. 1 до т. 7 от ЗМВР. Заповедта е издадена в предписаната от закона форма, има необходимото съдържание и подписана от компетентен орган. С оглед на това не се налага отмяната ѝ в хипотезата на чл. 146, т. 1 и т. 2 от АПК.

Задържането на основание чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, вр. с чл. 64 от ЗМВР за срок не по-дълъг от 24 часа представлява по смисъла на чл. 22 от ЗАНН принудителна административна мярка, която има за цел чрез задържането да се предотврати възможността лицето да извърши престъпление, да продължи да извършва престъпление или да се укрие. Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР полицейските органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление. Законът не посочва от какъв характер следва да е извършеното престъпление - общ или частен. За прилагане на нормата е достатъчно осъществяването на фактическия ѝ състав, който включва наличие на данни за извършено престъпление и данни то да е извършено от задържаното лице. За издаване на заповед за задържане за 24 часа при условията на чл. 63, ал.1, т. 1 от ЗМВР не трябва да са налице доказателства за извършено престъпление, а само данни, обосноваващи предположение за такова. Данните за това обаче трябва да са налице преди задържането. В настоящия случай във връзка с получена информация е изготвен план за полицейска операция, който е насочен към установяване и задържане на лица от активния криминален контингент на територията

на 2-ро РПУ. В хода на съдебното производство е указано на административния орган да представи доказателства, касателно информацията, която е достигнала до него и доказателства, от които да е видно, че А.*** е лице от активния криминален контингент, като в тази връзка не са ангажирани никакви доказателства. Напротив по делото са представени доказателства, от които е видно, че жалбоподателят не е осъждан, срещу него няма заведени дела от общ характер подсъдни на районен и окръжен съд и в централизираната информационна система на следствените служби няма данни за образувани досъдебни производства. Тези доказателства са издадени в предписаната от закона форма и са подписани от компетентни органи. Същите са издадени след издаване на атакуваната заповед. Въз основа на тях следва да се приеме, че към датата на издаване на заповедта-04.01.2013г., липсват данни които да обосновават предположение, че А.*** е част от активния криминален контингент и по отношение на него да е установена съпричастност към извършено престъпление по НК. "Данни" за вероятен извършител на престъпление по чл. 294 от НК не се съдържат в административната преписка. Във връзка с издадената заповед за задържане се представят постановления за възлагане на действия по разследване по делегация от 09.01.2013г. и от 10.01.2013г. по досъдебно производство № 1/2013г. по описа на ОД на МВР-гр. Кърджали образувано срещу Х. М.*** и С. М.*** за престъпления по чл. 195 от НК за извършване на процесуално следствени действия претърсване и изземване. В тези постановления е посочено й задържаното лице. Постановленията на разследващия полицай са издадени 5-6 дни след задържането на лицето и нямат пряко отношение към заповедта за задържане, а и не може да се приеме, че осъществените на 04.01.2013г. действия са в изпълнение на представените постановления, защото с тях се възлага извършване на процесуално следствено действие.

От гореизложеното се налага убеждението, че заповедта е издадена при липса на доказателства, установяващи наличието на материалноправните предпоставки по чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, тъй като целта на мярката по цитираната разпоредба е да попречи на уличения да се укрие, да извърши друго престъпление или да осуети наказателно преследване. Доказателствата по преписката не сочат за наличието на нито една от визираните хипотези, поради което целта на мярката "задържане за срок до 24 часа" е несъразмерна и несъставомерна. Полицейските органи могат да задържат лице, за което имат данни, че е извършило престъпление. За прилагането на тази принудително административна мярка не е необходимо да са събрани доказателства, установяващи по категоричен начин вината на лицето, извършило престъпление по НК. Достатъчно е само наличието на данни, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъплението или да има данни за съпричастност на лицето към конкретно извършено

престъпление, като не е необходима точна квалификация на деянието. С оглед на това в случая не се установява законовото предположение за прилагане на такава мярка по ЗМВР към 04.01.2013г., тъй като не са налице фактически основания за прилагането ѝ.

По делото не се представят доказателства, които да обосновават необходимостта от задържане на А.*** към 04.01.2013г.. Лицето е било задържано при полицейска операция, като задържаният не е целял осуетяването ѝ и не е оказал съпротива, поне такива данни няма приложени по делото. Поради това задържането му на основание чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР противоречи на принципа на съразмерност, регламентиран в чл. 6 от АПК, който изисква административният акт и неговото изпълнение да не засягат права и законни интереси в по-голяма степен от необходимото за целта, за която актът се издава. В случая, издаването на заповедта за налагане на ПАМ превишава целта на закона и не обуславя необходимостта лицето да бъде задържано към 04.01.2013г.. Така изложеното мотивира, състава да приеме, че са нарушени материално правните разпоредби на чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, като наложената ПАМ е незаконосъобразна и несъответна на законовите разпоредби, посочени като основание за прилагането ѝ. Това е достатъчно основание за отмяна на акта при условията на чл. 146, т. 4 и т. 5 от АПК.

Съобразно изхода на спора пред настоящата инстанция разноски се дължат на жалбоподателя, но тъй като не са поискани не се присъждат.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на С.К.А.*** заповед с рег. № 30 от 04.01.2013г. издадена от полицейски орган-Р. П.*** разузнавач при "ПКП" при ОД на МВР-Перник.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия: /п/